

РЕШЕНИЕ

№ 4372

гр. София, 22.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 26.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **225** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 9б, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на Националната библиотека „Св. Св.К. и М.“ срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци № РД-22-43/30.10.2009г., издаден от К. на Столична община, с което на жалбоподателя се определя задължение за такса за битови отпадъци (ТБО) за периода 2004г.-2007г. и лихви за просрочие към тях.

Жалбоподателят в жалбата и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт К, твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен и издаден в несъответствие с целта на закона и иска изцяло отмяната му. Излага съображения в писмена защита, че: 1) реално не били предоставяни услугите сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, поддържане на чистотата, обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа, през процесния период функционирала пещ за изгаряне на отпадъци, а хартията се предавала на вторични суровини; 2) не било доказано от административния орган ползването на услугите по чл.62 от ЗМДТ; 3) процесуални нарушения – непосочване на конкретен размер на отпадъците съгласно чл.67 от ЗМДТ, нито основание за прилагане на избрания способ на изчисляване стойността на услугата, непосочване в акта на фактически и правни основания в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК; нарушения на материалния закон – теренът около сградата е публична общинска собственост и ТБО не се събира съгласно чл.18, ал.5 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги,

предоставяни от Столична община; 4) неуведомяване на Националната библиотека от страна на Столична община съгласно чл.69, ал.2 от ЗМДТ за дължимите такси, периода за който са начислени и сроковете за плащане.

Ответникът – К. на Столична община, чрез процесуалния си представител адвокат П оспорва жалбата като необоснована и недоказана, иска да бъде да потвърден акта на К. като съобразен с материалноправните разпоредби. Счита, че твърдяното обстоятелство относно пещ за изгаряне на отпадъци не оборвало извършване на услугите, тъй като не доказвало точно каква част отпадъци е изгарял и каква част е предавал за вторични суровини жалбоподателя. Не били оспорени и съответно доказателства относно предоставяне на услуги по чл.62, ал.2 от ЗМДТ. Установено било по делото, че Националната библиотека е била захранена със съдове в рамките на район „Оборище“ и изобщо общината поддържала района и е изпълнила задълженията си за обслужване на библиотеката. Не са декларирани съответните обстоятелства, в това число и за освобождаване по чл.27, ал.2 и 5 /отм./ Претендира разноски.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за публична държавна собственост № 01836/03.12.1999г. процесният имот (терен част от кв.545, незастроен с площ от 17865 кв.м., застроен с площ от 3975 кв.м. и застроена триетажна сграда с таван, находящ се в Г., район О, бул В Л. № 88) е предоставен за стопанисване и управление на Народната библиотека „Св.Св.К. и М.“.

С декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ вх. № на Община О 490/18.12.2007г. от страна на жалбоподателя е деклариран нежилищен имот: земя и сграда, на адрес Г., район О, бул В Л. № 88, кв.545, УПИ зона № Г-12, публична държавна собственост, дата на придобиване 03.12.1999г., предназначение културен институт-библиотека, отчетна стойност 432092, 72 лв.

Със Заповед № РД-09-1220/31.08.2009г., издадена от вр.ид кмет на Столична община Минко Герджиков (съгласно Заповед № РД-15-3497/15.05.2009г.), на служители в отдел „Методология и контрол“ в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община (ДПАМДТ – СО), които съобразно длъжността си главен експерт в посочената дирекция са определени за органи по приходите със заповед № РД-09-3917/21.10.2008г. на К. на СО, е наредено извършването на проверка на Националната библиотека „Св.Св.К. и М.“ с предмет установяване на задълженията по ЗМДТ за местна такса за битови отпадъци за периода: 01.01.2004г.-31.12.2008г.

За резултатите от проверката е съставен Доклад за извършена порверка № МДТ – 1800-5/30.09.2009г. от определените със заповедта за извършване на проверката служители с оглед установяване на вземане за ТБО съгласно чл.162, ал.2, т.3 от ДОПК на недвижим имот, представляващ триетажна масивна железобетонна сграда с прилежащ терен от кв. 545, с адрес Г., бул“ Васил Л.“ № 88. В доклада въз основа на подробни констатации относно декларирането на имота, отчетната му стойност, задълженото лице и статута му и по видове, периоди, размер са определени задължения за такса битови отпадъци 01.01.2004г. -31.12.2008г. за проверявания период в общ размер на 26 129, 91 лв. главница и лихви. Докладът е изпратен на проверяваното лице за изразяване на становище в три дневен срок съгласно чл.34, ал.3 от АПК, вх.№ 1305/30.09.2009г.

По повод изпратения му доклад проверяваното лице в писмо изх.№ 719/02.10.2009г. изразява становище, че до декември 2007г. Библиотеката не е ползвала услугата

сметосъбиране и сметоизвозване, поради наличието на собствена пещ, в която да се изгарят всички отпадъци, от своя страна Столична община не предоставяла реално услугите.

С обжалвания Акт за установяване на публично общинско вземане за ТБО № РД-22-43/30.10.2009г., издаден от временно изпълняващия длъжността К. на Столична община М Г, съгласно решение № 492 на СОС от 29.07.2009г. на Националната библиотека „Св.Св.К. и М.“ са определени задължение в размер на 17 752, 66 лв. за ТБО за периода 01.01.2004г. – 31.12.2007г. и лихва за просрочие към тях, изчислени към 30.09.2009г. в размер на 8 377, 25 лв. или общо установено с акта задължение в размер на 26 129, 91 лв. Актът е връчен на адресата на 04.11.2009г., видно от положения върху екземпляр от него вх.№ 1491 от 04.11.2009г.

По делото са събрани и: Заповеди № РД 09-2049/24.10.2003г., № РД-09-2317/29.10.2004г., № РД 09-1803/28.10.2005г., № РД 09-1122/30.10.2006г., № РД-09-2303/29.10.2007г., издадени от К. на СО за определяне границите на район „Оборище”, в които се извършва организирано сметосъбиране, като бул“Васил Л.“, на който се намира процесният имот, попада в тези граници. С решения № 1/10.12.2003г., № 617/16.12.2004г., № 34/30.01.2006г. , № 34/25.01.2007г. и № 87/28.02.2008г. на Столичен общински съвет /СОС/ са определени размерите на ТБО за 2004г., 2005г., 2006г., 2007г. и 2008г., въз основа на одобрени план – сметки за съответните години.

По делото са приети като доказателства заверени копия на баланс и оборотни ведомости към 31.12. – 2004г., 2005г., 2006г., 2007г. и 2008г., от които е видна балансовата стойност по сметка 2031 на имота за съответните години 2004г.-306 152, 68 лв. и 2005г.-2007г. – 432092,72 лв.

Ответникът представя по делото разбивка за за формираното в обжалвания акт задължение за ТБО по услуги, чрез прилагане на съответните за услуги промили към отчетната стойност имота.

Представени са договор за концесия РД 56-1855/20.08.1999г. между Столична община и Чистота С., съгласно който ответникът е възложил на посоченото дружество за срок от 15 години, считано от 01.10.1999г. дейностите по поддържане на чистотата: лятно и зимно улично почистване, събиране и извозване на битови отпадъци на територията на изброени райони на Столична община, сред които и район О, в който е процесния имот.

От представените по делото извлечения по сметка 5013 „Текуща банкова сметка в лева“ за периоди се установяват начислени и платени средства по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, в това число на концесионера по представения договор „Чистота С.“ за годините от 2004г. до 2008г., както и фактури за плащане и актове за установяване завършването и заплащането на натурални видове работи по концесионния договор, в това число за район О. Установява се завършването и заплащането на битово сметоизвозване, улично сметоизвозване, улично почистване, дейности извън нарядите.

От извадката от годишните задачи за 2005г., 2006г., 2007г. и 2008г.на район О се установява разположението на съдове за битови отпадъци в района – Б. Л., съответните адресни номера в съседство на адреса на който е Националната библиотека.

Установява се, че през периода 2004г. – 2008г. жалбоподателят е предавал срещу заплащане на „Ровотел Стил“ ООД отпадъчна хартия, отпадъчно желязо, стоманен

скрап, вторични суровини от брак, бракувани машини и други подобни.

По делото е разпитан като свидетел Й Ч, служител на жалбоподателя на длъжност ръководител АСО. От неговите показания се установява, че от 1952 г. Националната библиотека има изградена пещ в мазето, в която до 2007г. са изгаряни отпадъци. Свидетелят сочи, че в тази пещ е изгаряно всичко това, което е събирано като отпадъци в сградата, от кошчетата за боклук, като металните и хартиени отпадъци били събирани от служителите и предавани за вторични суровини. Твърди, че не са изхвърляли отпадъци в поставени контейнери извън библиотеката, започнали от края на 2007г., когато пещта спряла да функционира поради опасност от пожар. Не му е известно пещта да е заявявана официално пред външни институции, отразена е по строителни книжа, има постоянен надзор на пожарникар, но не му е известно наличие на инструкция или вътрешен правилник за използването ѝ. Отпадъците пред библиотеката, включително и стълбите и градинката ги почиствала Общината.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от адресата на оспорения акт – Националната библиотека, която по смисъла на чл.11, ал.2 от Закона за обществените библиотеки е юридическо лице, със седалище С., на което е предоставен имота за стопанисване и управление и упражнява правото на държавна собственост от името и за сметка на държавата. Актът е получен при жалбоподателя на 04.11.2009г., поради което жалбата до съда, подадена чрез К. на Столична община на 17.11.2009г. е в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и като такава е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

При разглеждането ѝ по съществото на спора съдът намира, че е НЕОСНОВАТЕЛНА предвид следното:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореният акт на основанията по чл. 146, т. т. 1 - 5 от АПК, съдът намира, че е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9б, ал. 2 от ЗМДТ – от изпълняващ длъжността кмет на Столична община към датата на издаването на акта -30.10.2009г, съгласно решение № 492 на СОС от 29.07.2009г. Актът за публично общинско вземане е издаден в установената форма, съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК. Неоснователно е възражението за нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, тъй като акта съдържа фактически и правни основания за издаване. В него подробно са изложени фактически обстоятелства, както и има позоваване на доклада от проверката, който също е допустимо да е част от мотивите на акта, а тези фактически основания от своя страна са подведени под приложимите правни норми – чл.62, ал.2 от ЗМДТ и съответните текстове от общинската наредба. Като правно основание за издаване на акта за определяне на публичното задължение е определена разпоредбата на чл.9б, ал.2 от ЗМДТ (редакцията преди изм. ДВ, бр.98/2010г.) уреждаща правомощия на К. на общината по установяване на задължения за такси.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя. Възложена е проверка, изготвен е доклад от проверяващите органи, съдържащ резултатите от проверката, връчен на проверяваното лице с обезпечена възможност за изразяване на становище, каквото е и изразило. Не се споделя от съда възражението за процесуално нарушение обстоятелството, че в административния акт не се посочва конкретен размер на отпадъците съгласно нормата на чл.67 от ЗМДТ, нито основаниято да се приложи избрания способ на изчисляване на стойността на услугата. Актът съдържа обосновка как е формирано задължението за ТБО и лихви,

като са посочени отчетните стойности на имота за съответните години и начина на определяне на таксата за съответните години, сочи се общия ѝ размер в промили върху отчетната стойност на имота и включването в него на отделните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ и промилите. Посочено е и определянето от общинския съвет на размера на ТБО със съответното решение на СОС. Що се отнася до основание да се приложи избрания способ за изчисляване на услугите: Разпоредбата на чл.67 от ЗМДТ предвижда определяне на ТБО според количеството на битовите отпадъци (ал.1), а когато то не може да се установи, размерът на таксата се определя в левове или на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет (ал.2). Съгласно Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (отм.)- чл.11 и следващите и в действащата – чл.23 и следващите: ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя: 1. според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. чрез пряко договаряне; 3. пропорционално в промили, като последното определяне е извън случаите на 1. и 2. – т.е. не е подадена декларация по образец за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, и не е налице пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, за което е подадена съответната молба по образец. В случая по делото не се оспорват констатациите в акта, че жалбоподателят не е подавал декларация по чл.11а, ал.1 от отменената наредба, съответно по чл.23, ал.1 от действащата наредба, за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Няма и данни за допускане на пряко договаряне на жалбоподателя с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Съгласно горните разпоредби на отменената и действащата наредби на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставени от СО и констатациите за липса на декларации за съдовете/на пряко договаряне следва определяне на ТБО в третата хипотеза – пропорционално в промили, което безспорно се извежда от изложеното като констатации в акта и сторените там изчисления. При фактическото пресмятане на дължимата ТБО за съответните години съдът констатира, че същата е изчислена чрез прилагане на определения размер на ТБО по съответното решение на СОС за годината (за 2004г. за трите вида услуги по чл.62, ал.1 от ЗМДТ сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, обезвреждане на битови отпадъци и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване общо 10 промила, за 2005г. - 10 промила, за 2006г., 2007г. и 2008г. – 12 промила) върху отчетната стойност на недвижимия имот (която за периода 2004г. е 306 152, 68 лв., а 2005г. – 2008г. – 432 092.72 лв.).

Като се изключат горните възражения за процесуални нарушения, които всъщност касаят формата и съдържанието на акта, спорът по делото е правен и касае материалната законосъобразност на определените задължения за ТБО с оглед предоставяне или не на услугите от страна на ответника и ползването на услугите от страна на жалбоподателя.

Между страните не се спори, че имотът, находящ се в град С., район „О“, БУ. ”В Л.” № 88 попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в Г., район „Оборище”, СО за периода 2004г.-2007г. Това се установява и от представените по делото заповеди на К. на СО, решения на СОС за процесните периоди и план-сметки.

Спори се, дали конкретно за имота на жалбоподателя общината реално е престирала

услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и опазване чистотата на обществените територии и че поради наличие на пещ за изгаряне на отпадъци в имота до 2007г. жалбоподателят не е ползвал услугите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, поддържане на чистотата, обезвреждане на битовите отпадъци. По така очертания материалноправен спор съдът намира за неоснователни възраженията по чл. 62 от ЗМДТ, че услугите не са реално предоставяни и по чл.71 от ЗМДТ за недължимост на ТБО. Съображенията: Съгласно разпоредбата на чл.62 от ЗМДТ таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места; размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Член 71 от същия закон определя, че не се събира такса за: 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. От тълкуването на разпоредбите на чл.71 от ЗМДТ следва извод, че такса за сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на териториите за обществено ползване не се дължи само, когато услугата не се предоставя от общината, а за обезвреждането и поддържането на депа - когато няма такива, като са без значение обстоятелствата дали недвижимият имот се ползва или не (освен при освобождаване съобразно чл.8, ал.5 и 6 от ЗМДТ), така и дали задълженото лице само събира и преработва отпадъците, така и дали даден имот произвежда или не отпадъци.

По делото се установи, че в Г., район О, Столична община предоставя услуги по чистотата чрез концесионера "Чистота-С." , на който с представения договор за концесия, считано от 01.10.1999г. за 15 години са възложени общински дейности по чистота на изброени райони на територията на общината. Предоставянето на услугите за проверявания период 2004-2008г. се доказва от представените по делото както доказателства за плащане изпълнението на услугите и тяхното осчетоводяване - фактури, извлечения от сметки за начислени и платени средства, фактури за изпълнение и осчетоводяване на разходи по трите услуги, контролни листове на финансов контролор по разходите, така и за приемане изпълнението на услугите, осигуряване на съдове- актове за приемане на извършени работи, констативни протоколи, годишни задачи, в които са посочени видовете съдове за битови отпадъци по адреси и предоставяне на съдове за събиране на ТБО на адреси в близост до адреса на Библиотеката. Неоснователно е възражението, че документите установявали престирание на услугите общо в район "О", не и за конкретния обект, тъй като този обект е в рамките на обслужвания от услугите район и не е налице изключването му на някакво основание от обхвата на организирания дейности по поддържане на чистотата в центъра на Г.. Не се установява по делото и хипотезата на чл.71, т.2 от ЗМДТ да няма депа и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци.

При това положение без обуславящо дължимостта на ТБО значение е това, че в имота има пещ за изгаряне на отпадъци и че служителите на Националната библиотека са събирали и предавали хартиени и метални отпадъци (от брак) за вторични суровини. Естеството на услугите по поддържане на чистотата на териториите е такова, че не

зависи в пряка връзка от това дали даден имот генерира или не отпадъци. Още повече, че дори и след изгаряне на отпадъците остава някакъв отпадъчен материал, който подлежи на изхвърляне, най-малкото за почистване на пещта. От значение е единствено това, че общината е предоставяла в този район услугите по чистотата, за имота няма освобождаване от заплащане на такса и не е установено да няма съоръжени за обезвреждане на битови отпадъци. Това, че (според твърденията на свидетеля) не са изхвърляни отпадъци в близките контейнери, също не е предпоставка за освобождаване на отговарящото за имота учреждение от заплащане на ТБО. Както се отбеляза имотът, предоставен на Националната библиотека, попада в границите на район, в който общината е организирала събирането и извозването на битовите отпадъци и почистване на териториите за обществено ползване, и тъй като лицето не е подало декларация, че няма да ползва имота, се дължат таксите за предоставяните от общината услуги по чл. 62 ЗМДТ.

Що се отнася до възражението за недължимост на начислените суми за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване поради разпоредбата на чл.18, ал.5 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО и че теренът около сградата е публична общинска собственост, то същото е несъстоятелно. Спорният акт установява дължима такса за имот публична държавна собственост, който имот включва сграда и терен. ТБО е изчислена върху отчетната стойност на този имот, част от който е прилежащият към сградата терен, който също е публична държавна, а не общинска собственост съгласно приложеният АДС № 01836/03.12.1999г.

Възражението, че ответникът не е изпълнил задължението си по чл.69, ал.2 от ЗМДТ да уведоми за дължимите такси и срокове за плащане е неотносимо към законосъобразността на установяването на ТБО с настоящия акт, което е възложено като правомощие и законова хипотеза за установяване на този вид задължения по чл.9 от ЗМДТ. Задълженията (и главница и лихви), размерът им и сроковете и начините на плащането им произтичат по силата на законови и подзаконови нормативни разпоредби, актът ги установява конкретно за съответния адресат, титул е за изпълнение, същевременно възможността за обжалването му обезпечава правото на защита на адресата, отговарящ за обложения с ТБО имот.

По изложените съображения, се налага краен правен извод за законосъобразност на оспорения акт за установяване на публично общинско вземане и неоснователност на жалбата, поради което оспорването по същата следва да се отхвърли.

Ответникът прави искане за присъждане на разноски по делото, но не доказва такива (представено е пълномощно с отбелязана сума, но не и доказателства за плащането ѝ), поради което искането не следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пердл.последно от АПК, Административен съд, I АО, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Националната библиотека „Св. Св.К. и М.“ срещу Акт № РД-22-43/30.10.2009г. за установяване на публично общинско вземане от местна такса битови отпадъци, издаден от временно изпълняващия длъжността кмет на Столична община.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: